

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. iii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Pe. xl. Resistite fortis in fide. et reminen^t
do videlic^t diuitias: delitias: et honores:
pter fide celestis remuneratiois quēadmo
dū de moysi dī. Heb. x. Fide moyses grā
dis effect^r negavit se esse filium filie pharao
nis, ecce cōtemp^r honoris: maiores viui
tias existimās thesauro egyptior^p ipso
rū chū ecce contempt^r diuitiar^r: mag^r af
fici elgens cuz plo dei q̄ p̄alī petī hīc
socunditatē: ecce cōtemp^r delitiar^r, et seq^r
rō: spiciebat em in remunerationē. **S**ed
cūdo aduersas tribulatōes patient sustinē
do. i. Pe. i. In q̄ exultabit modicū nūc si
oportet cōfistari ivarijs tentatōib^r ut pba
to fidei vt multo p̄cōsitor sit auro qd̄ pei^r
ignē pbaf t̄. Et. ij. Lō. iij. Id em qd̄ in
p̄ntī momētanū ē et leue tribulatōis n̄e
sūp̄ modū in sublimitate eternū glīam pon̄
dus opa in nob: nō cōmplancitb^r nob: q̄
vident: s̄z q̄ nō vident. Que ci vident cpa
lia sunt: q̄ vo nō vident eterna sūt. **L**er
tio bonas opationes diligēt exēqnd. ij.
para. xix. Sit timor dñi vobisēt: et cū di^r
ligentia cūcta facite. Hoc dicebat rex iosa
phat iudicib^r p̄lī. S̄z tū possunt hmōi^r/
ba ad oēs dirigi. et Apo. vij. Adhuc susti
nēt modicū. i. modico tpe p̄seuerate i bo
no: vt sic vīc saluare possitis aīas vīas et
eternas penas evadere. **E**cplū in Gl/
taspa. Quidā p̄familias cū fuaret mortu
us circa media noctē resurgēs terruit oēs
q̄ aderant. Vades aut ad eccliam deo ḡti
as referens resq^r suas i tres p̄tes diuidēs
vnām v̄xī: alia filiis relinques. tertīaq^r
p̄ deo distribuies hinc fugit ad eremū cel/
lam ibi facēs iuxta flumū congelatū quē
ip̄e vestit^r itrabat: et ide egredies vestimē
ta sinebat p̄geleri ad carnē: et postea ip̄bal
neū calidissimū itrobat et hmōi successiue
qntū poterat sustinebat ad p̄s morē. **E**t
cū d̄ bis ac d̄ alijs ab aspiciētib^r argueret
dicebat ab ah ab. Si vidissēt q̄ vidi/ si
nullayl ampliora meū faceret; Referebat
en q̄ in exitu suo vir lucid^r duxit eu h̄ortū
solis v̄sq^r ad vallē infinite magnitudis cu
lus vñ lat^r plenū erat flāmis feruentib^r:
alidō po gelur furēt ḡndine: et erat ip̄a late
ra plena animab^r q̄ ab ignis vehementia
transbant ad gelu vel econtrario. Post h̄
duxit eum p̄ tenebras dēsillimas: et post h̄
disparuit ille ductor suis. Ecvidit ip̄e glo

bos ignū de barathro ascēdētū et idē ascē
detes et reincidētes hoies ignitos ad mo
dū fauillaꝝ et exhalantē inde fetorē sensit
intolerabilē et fetū et ciulatū audiuit icom
parabile et vidit terribilos demōes forci
pes igneos et fuscimulas tenētes et cū cape
re volētes et p̄jcerē i fornacē. Tūc is q̄ eū
dimiserat apparuit ei i medijs tenebris q̄s
stella inhibet demonib^r ne eū tāgerēt q̄
iudex p̄cepit eū reducit ad corp^r ubi stvel^r
let p̄njz ageret quē postq^r ad loca requei
durie reduxit eū ad corp^r. Qui postea ex
p̄sideratiōe et cōparatiōe pri^r visor^r q̄s ni
bil reputabat oēs dolores et angustias q̄
p̄nt h̄i in p̄ntī vita: q̄mvt dī apls Ro. viij
Non sūt cōdigne passiōes hūi t̄pis ad fū
turā glīam q̄ reuelabit in nob.

Tertii al. Aud. r̄. Prouidete ḡde fū
dū dū t̄ps habet et p̄uidete pīcula
q̄ t̄tingerē p̄nt. Naz dī lex. Prouidete dī
q̄s q̄ p̄tigere pot. ff. locati. Sīq̄s domū
Et sīc dī. xxij. dī. In noīe. Circa p̄ncipiū
p̄cauendū ē futurū pericul^r. Notate p̄abolā
quā p̄posuit balaā ad iōsaphat. ut scribit io
annes dñi. In ciuitate qdā mos fuit vñ
q̄libet anno sibi p̄ncipē cōstituere quē i fine
annī nudatū i exilii mitrebat. Quidā aut
sibi prudēt p̄uidēs cū cēt elect^r bona sua
trāsimisit ad locū exilij / ad quē locū finito
modico tpe p̄ncipat^r vēmēs: iuenit sibi co
piā bonoꝝ vnde vīueret. Erpone et appliq
ca hortando ad sile faciēdū dī. Boecio
li. de p̄lo. Nō qd̄ aī oclōs ē sufficerit itue
ri. rex exīt^r p̄udentia metit

Sermo. ij.

Dicitū et iā
m r̄. Subiecti estote si hūane
creature p̄pē dēū si uē regi q̄s p̄
cellenti siue ducib^r taq̄ ab eo missis ad vi
dictā ma. laude vero bo. ox. q̄ sic est volū/
tas dei ut bñ ob. fa. iā. u. hoim ignorāt.
i. Pe. ij. Horta aur ad tria q̄ uēcessaria sē
nob si volum^r post modicū t̄ps vīdere dēū
Primo ac. huilitatis subiectiōe Sub
iecti estote oī r̄.
Secō ad subiectiōis specificationē: cuz
dī. Sine regi r̄.
Tertio ad specificatiōis rōnem: cū dī
bb 3

Dominica. III. post pasca

Cit. Quia sic est tē.

De pmo Eph. v. Subiecti inuidē in tī more ch̄ri. De scđo Ro. xiiij. Qis aia p̄tā rib⁹ sublimiorib⁹ subdita sit: nō em̄ ē p̄tā nisi a deo. De tertio. j. Thef. iiiij. Hec est volūtas dei scđificatio vīa.

Dedicum tē.

Prim⁹ ar. An illi q̄ diuinayissōe p̄nā tur cruciē igne ifernali: Qz. ii. Ignis cū sit materialis nō p̄t agere in animā q̄ est imaterialis. **C**ontra Apo. xx. Qui nō ē inuenit in libro vite script⁹ missus ē i sta gñū ignis. Rüder Rich. i. iiiij. Op̄imio q̄ rū dā fuit q̄ ignis ille nō est corpore⁹ s̄z est spūalis pena q̄ p̄pter acerbitate ⁊ actiuitatē dī ignis. Quia ut ipi dicunt cū diuina potentia possit sufficientē cruciare reprobos pena spūali/supflui esset in inferno posse ignez materialē siue corporeū. Sz hec opinio est ē scripturā q̄ distingit int̄ ignem dīatōp̄ ⁊ pena spūalem q̄ vocat noīe p̄mis. **G**n Ela. vi. Tlernis eoz n̄ moriet̄ ⁊ ignis n̄ extigueſ. **E**ccl. viij. Glindicta carnis ipi ignis ⁊ p̄mis. Jo cōiter doct. cōcludit i. viij. sen. dis. xluij. In inferno ē ignis corpore⁹ a p̄ncipio cū alijs mūdi creatus p̄ducit ⁊ ad cruciādū reprobos ordinat⁹.

Et h̄ aslerit Aug⁹ dī mirabilib⁹ sacre septuare. **E**thi. xxij. de cl. deivbi ait. Gehenna illa qđ ⁊ stagnū ignis ⁊ sulphur⁹ dī corpor⁹ re⁹ignis erit. Lui zsonat ill dī Bre. iiiij. dia lo. Ignē gehēne corporeū esse n̄ ambigo. Ignis at ille inqntū est diuine iusticie istrumentū alias ⁊ spūs affligit. Ad quā afflīctiōe⁹ disponit p̄tus naturalis illi⁹ ignis.

Hecti q̄lem cunq̄ afflictioe⁹ causare p̄t i illis spiritib⁹ n̄i p̄tute increase iusticie p̄n cipaliſ illi⁹ spūs punient⁹ mouent⁹ illum ignem ad illoꝝ spirituum cruciatuz. In illo quidem igne est naturalis aptitudo vt ei⁹ species ip̄maſ i itellectu spiri⁹ separati: sz q̄ p̄talem exodus imp̄maſ cūz tali vio lētia ⁊ ita ad iē revoeat intentioe⁹ illi⁹ spiri⁹ rit⁹ q̄ p̄t notabiliſ ip̄diat circa aliaꝝ rez consideratioe⁹ p̄ suā voluntates ⁊ q̄ tale im pedimentuz sit ei p̄ gñi onere. H̄ est p̄ p̄tu rem diuine iusticie. Hec Rich. **P**ro fun. Nō dubium qn̄ sit horribil ifern⁹ p̄ puniſtioe maloꝝ. Quā p̄tare vident⁹ etiā sensis se poete ⁊ ph̄i. **V**n̄ Virgi. vi. en. Facit de scensus auerni. Noctes atq̄ dies p̄t̄ attri

ianua dīt̄. Et siē Lactanti⁹ li. vi. diuina institutionū refert. Esse inferos zeno stōcus docuit ⁊ sedes unioꝝ a p̄ijs ēē distretas. Et illos qđē q̄etas ac delectabiles i colere regiōes. Hos p̄o penas luere i teh nebrosis loc⁹ atq̄ i centi voraginib⁹ horre⁹ dis. Querit ḡ. An in inferno crucient aia tē. **D**ic rū. vi. s. Ex q̄ p̄clude q̄ horrendū sit irrevocabiliſ mitti in caminū illū ignis q̄ sic dī. b. **S**ebastiā⁹ cui āgel stabat adaūrē: sebz ad ignē istū elemētarē sic ignis iste ad ignē depictr̄ i pariete. **D**eb. Ps. Po nes eos ut clibanū ignis in tpe vultus mi dīs in ira sua cōturbabit eos ⁊ devorabit eos ignis. O miseri p̄tōres libōci quarā tē. Quid cogitat⁹: cauete ne sit̄ de nūero illoꝝ de qbo. j. Thef. v. Cum dixerint par⁊ securitas repentin⁹ eis supuenier iterit⁹. **F**igura Ben. xix. Generi loth credēbat esse securi i euitate sodomoꝝ. Iō nō credit⁹ ybis loth imo videbar̄ eis q̄i lūdes loq̄. Iō statim eos cum alijs iuoluit ignis. Homoi sunt q̄ sūt assueti delectatiōib⁹ vīc̄i cōp̄ tē. Lauete ḡ ne dī homoi icredul⁹ si tis: sz credite qđ ait dīs deu. xxxij. Ignis succēsus est i furore meo ⁊ ardebit tē.

Seund⁹ ar. In p̄ce tē. Nunc de eq̄ta te infallibil retributiois: qz dī nō vī debitis me p̄p̄t malos ⁊ videbitis me p̄p̄t bonos. **H**eb. x. Adhuc modicū aliquantū q̄ ventur⁹ ē veniet ⁊ nō tardabit. S. v̄ red̄ dat vñcūiq̄ ſim opa ſua. Jo dī Apo. vli. Ecce venio cito ⁊ merc. mea meū ē dare vñcūiq̄ ſim opa ſua. P̄tio igīt̄ vīc̄ in hoc ser. dicem⁹ dī retributioe maloꝝ q̄b̄ dicitur Dōdicū ⁊ nō videbit̄ me. Ad qđ eriam applicari p̄t qđ dī dīs Joa. viij. Adhuc modicū t̄ps ⁊ t̄ mund⁹ iā nō me videbit, i. q̄ mundane vñcūt post modicū t̄ps vite p̄ sentis oīno p̄iabunt̄ p̄fessioe diuine vīsio nis. O q̄ amāt̄ tormentū. **D**ic eīm. Liby. sup. Dat. q̄ homoi p̄uatio diuine vīsio nis. **O** q̄ amāt̄ tormentū. **D**ic eīm. Liby. cedit dē aliud gehēne tormentū. Sunt aut̄ alia tria tormenta homoi p̄uatoꝝ q̄comitātia: ad p̄n̄ i breui considerāda. **P**rimū horribilis cruciatiois. Scōm̄ incosolabilis lamentatiois. **S**ertiū implacabil indignatiois. **P**rimū igīt̄ q̄ reprobi post molib⁹ delectationis habebūt plurimū horribilis cruciatiois q̄ maxie designa p̄ pena ignis. **A**po. xxj. Pars illoꝝ erit in flago-

Germio III

Fo. VIII

ardeti igne et sulphure, p. Ignis sulphur et spūs pcellar. ps calicē eoz. Sed mītē, q̄ postmodicū exultatiōis mltū habebūt incōsolabilē lamētatiōis Matth. xij. Ibi erit fieri et stridor dētū Hoc marie signatur p̄penā p̄mis. De q̄ Esa. xl. Germis eoz nō morietur. Igis b̄ti q̄ nūc lugent qm sic dicit dñs Mat. v. Ip̄i consolabuntur. At q̄. Lu. vi. Ue yob q̄ nūc ridetis q̄ plorabitur et siebitur. Tertiū est r̄ c. q̄ post mltū benignitatis suppōratiōis plurimū sustinebūt i placabilis supine indignationis. Esiae. x. Adhuc modicū paululūq̄ et p̄sumabili in dignatio mea et furor meus sup scelus eoz. Inde p̄f. in eis 2 fusio imporrabilē erit p̄. Confusi sūt qm de spreuit eos. Ex. plū in Uraspa. Longegat̄ p̄s rogauntur beatū arseniū ut dicere eis p̄bū edificatiōis. Qui statim cepit flere dices ha tres mei p̄ducant oculi nři lachrymas et co burant corda hic igne compunctionis ne coburant i inferno et prossus inconsolabilē lugeant. Itē ibidē. Quicdā senex migrās post reditū et fleuit inconsolabilit̄: di. se audiisse voces inumeras: vi. frequent. Ue mibi q̄ n̄ fleui: ve mibi q̄ n̄ fleui. Fletr̄ ei uel est ini. ilis q̄ hic est et p̄ciosus. Aug. Frustra ibi siebunt p̄ctores q̄ maloꝝ suo, n̄ ibi nūc veniā p̄sequuntur.

Tertius ar. Aud. r̄c. q̄ graue dānūz q̄m explicable tormentū incurruunt p̄ctores p̄ modico delectatiōis. Et hoc iustificatiōis dicunt iura. Et r̄sgredientes mā/ datū plati vel p̄ncipis abiectiōne et morte digni sunt. p̄t extra de maioritate et obedi entia. c. Siq̄s venerit. et. ff. de re militari. l. desertore. h. in bello. Si mādaret rex alii qd̄ sub pena capitis aut tenebrosi perpetui carceris: credo timeret ynuſq; trāſigere di mandatū: multo magis timere debem? transgredi mandata dei: qm sic dīc Psal. Valedicti q̄ decl. a mā. tuis.

Germio. iiij.

Odicū et iā

rc. Quasi liberū non quasi velamen habentes malicie libertatem sed sicut serui dei. j. Petri. ij. Tales sunt qui tandem deum videbunt. In illis

autem verbis beatus Petrus tria facit Primo in christianis tangit condicione dignitatis: cum dicit. q. liberi. Secundo excludit abusione libertatis: cū dicit. n̄ q̄si velamen habentes malicie libertatem. Tertio ostendit rectificationē libertatis: cum supaddit. sed sic fui dei. De primo. ij. Lc. iii. Ubi spūs domini ibi libertas. De secundo. Iaco. ii. Sic loquimini et sic facite q. fm legem libertatis incipientes iudicari. De tertio. Eph. vj. Non ad oculum servientes. q̄i hominē bus placentes: sed vt serui faciētes voluntatem dei ex anno cū bona voluntate.

Salutatio. Hodicū r̄c. P̄rimus articulus. An priuati dñi sunt beatū arseniū ut dicere eis p̄bū edificatiōis. Na visio habeant deum odio: q̄ non nullus potest ipam bonitatē odio habere. Contra Ps. Superbia eoz q̄ te oderunt ascendit semp. Respondet Tho. iii. Effectus mouet ex bono vel malo apprehenso. Deus autem apprehendit duplē cicer. Uno mō in se sicut a b̄ris q̄ deum et essentia vident. Alio mō q̄ effectus sicut a nobis et a damnatis. Ip̄e igis in seipso cuj̄ sit per essentiam bonitas/ no p̄ talicui voluntati displicere neq̄ odio haberū: sed ali q̄i effectus eius possunt esse voluntati re pugnantes inquantū contrariant̄ alicui/ et p̄m hoc aliquis deum odire pot̄: nō in seipso: sed rōne effectū. Damnati ergo deū percipientes i effectu iusticie qui est pena cum odio habent sicut penas quas sustinent. Hec Tho. Pro fundamento. Im possibile est euadere manū dī. Qui. de pōto. Et si mortalia possem. Non sumi poterām tela cauere dei. Et ob hoc dicit Se neca ad Lucillū. Nihil deo clausum. Quo ritur g. An damnati qui sūt oīno sub manu et noticia dei odiant deū. Dic r̄n. ut s. Et qua p̄clude q̄p̄fatui sunt q̄ nūc negl̄gunt ad deū redire p̄ pniam qm tales dī stricte p̄ dei iusticiā puniēdi sunt. Ecc. ij. Si penitentiā non egerimus incidentē in manus dei. Audite p̄ctores miseri indurati incorrigibiles. Heu heu q̄re nō pot̄ elegitis vosip̄os i p̄nti puniti q̄ p̄ dei iusticiā irremediabilē cruciari: Figura. ij. Regum. xxiiij. David potius elegit triū diez pestilentia q̄ inimicoꝝ p̄secutionem aut

bb. 4.